כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה –

All the Zomemin witnesses proceed to that death

OVERVIEW

Our גמרא cites the משנה in (פּט,א) סנהדרין מזוממי מיתה חוץ מזוממי מיתה מיתה לאותה מיתה מיתה discusses the meaning of מקדימין לאותה מיתה.

פירש הקונטרס¹ שאין להם נס והמלטה -

רש"י explained that the meaning of מקדימין לאותה is that the witnesses have no getaway or escape from their punishment.

asks: תוספות

וקשה דמאי קא משמע לן פשיטא -

And this interpretation is difficult to understand, for what is the משנה teaching us; it is obvious that they will receive the required death penalty. How can it be otherwise?!

תוספות cites an alternate interpretation of ירש":

ובכתובות פירש² שרוצה לומר מקדימין שלא יענו הדין - 3

And מקדימין לאותה מיתה מסכת כתובות means to say that they enact the execution early (in the morning) so they should not delay the sentence, but execute it right away.

asks: תוספות

וגם זה קשה דמאי קא משמע ליה פשיטא⁴ -

And this interpretation is also difficult, for what is the משנה teaching us; it is obvious that the punishment must be meted out as soon as possible.

תוספות offers his interpretation of תוספות מקדימין לאותה

- לכך פירש רבינו יצחק מקדימין הכי פירושו ודאי אתה צריך להמיתן במיתה שהמיתו Therefore the בי"ד explained that the term מקדימין is understood as follows; בי"ד with the death they wished to kill the accused -

¹ See רש"י כתובות מה,א ד"ה מקדימין who states; רש"י הזאת נ<u>ס והמלטה מן נס והמלטה נס אין</u> להם כי אין להם נדון להם לצפות מיתה אחרת אלא משכימין לאותה מיתה שנגמר בה דינו של נדון that בד"ה התם states.

² See footnote # 1; 'כלומר ישכימו בבוקר לשם וכו', אלא משכימין וכו'.

³ עינוי הדין is the term used when a sentence of punishment is being delayed and not carried out promptly. See אבות which states '.חרב באה לעולם על ענוי הדין וכו'

⁴ See (the end of) footnote # 3.

 $^{^{5}}$ The הגהות במיתה amends this to read במיתה שרצו להמית (instead of במיתה שהמיתו).

- אבל מיתה שנוכל אפילו הכי נמיתם בכל מיתה שנוכל אבל

However, if בי"ד is certain that it cannot kill the עדים זוממין with the same מיתה, should nevertheless kill them with whatever מיתה they can (even if it is not the מיתה with which they wished to kill the accused) -

כדתניא הכה תכה⁸ (בבא מציעא דף לא,ב) -

As we learnt in a ברייתא regarding an עיר הנדחת where the הכה תכה writes איר (you shall surely smite) that if בי"ד cannot kill the people of the עיר הנדחת with the proscribed method (by sword), they should kill them in any way possible. The same applies to עדים זוממין.

מוספות asks:

יקשה דאמרינן פרק נגמר הדין (סנהדרין דף מה,ב) דרוצח⁹ וגואל הדם וקשה דאמרינן פרק נגמר הדין

And there is difficulty with the פירוש ר"י that if there is no other way, we can kill the עדים זוממין in any manner possible, for the גמרא states in רוצה that פרק נגמר הדין – -

הוו ב׳ כתובין ¹¹ הבאין כאחד ¹²הוו

are two באין כאחד that are אין כאחד (they teach us the same rule), so therefore the rule of נמיתם בכל מיתה שנוכל is limited to them, and it does not apply in other circumstances. How can we say that (we derive from מות יומת [or מות יומת that) by עדים זוממין that they can be killed in any manner?!

⁶ The הגהות הב"ח amends this to read אפילו אפילו (instead of אבל ודאי אם אינו יכול אבל (instead of אבל ודאי אם אינו יכול).

 $^{^{7}}$ According to תוספות the explanation of מקדימין לאותה מיתה is that there is certainly a priority (מקדימין) to kill the with the same מיתה as they wished to kill the accused. However, it is merely a priority, but not exclusive, meaning that if we cannot kill them with in same manner, they need to be killed in any other manner possible.

 $^{^{8}}$ יג,טז (ראה) דברים reads; מות יומת (ישבי הָּנְיר הַהָּיא לְפִּי חָבֶה amends this to read מהרש (instead of הכה amends this to read מהרש מומין); we derive עדם זוממין (see footnote # 9).]

⁹ A רוצה is a murderer. His punishment is execution by the sword. We derive from the פסוק (מסעי) לה, כא (במדבר מסעי) of that if he cannot be executed by the sword he may be executed in any manner possible.

¹¹ In truth there are three כתובים הבאין כאחד for we also have the case by עיר הנדחת (see footnote # 8) [so even those who maintain שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין, nevertheless they agree that שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.

¹² The חורה teaches us by these two instances (רוצה וגואל הדם) that they may be killed in any manner possible (not only in the proscribed manner). The rule is that when the חורה writes the same rule in two places (where it is not necessary to write it in both places since we can derive one from the other), this teaches us that this rule is limited to these two cases only, and we cannot derive this rule by other cases. Therefore we (seemingly) cannot say that we can derive from של (מות יומת ח) הכה חכה של we also apply this rule (that they may be killed in any manner possible [even if it is not in the proscribed manner]).

¹³ The מכועדים excludes from חיוב מיתה a case where the hands of the עדים are missing, since we cannot fulfill the פסוק מדים מידים, and we cannot derive from רוצה that we should kill him in any manner, since רוצה וגואל מדים באין כאחד are באין כאחד באין כאחד.

מוספות asks an additional question:

וכן קשה דבתוספתא (פרק י״ב דסנהדרין 14) תניא -

And there is also another difficulty, for we learnt in a ברייתא in - תוספתא ו

אבל¹⁵ הזוממין שאין אתה יכול להמיתן במיתה הכתובה בהן אתה ממיתם בכל מיתה -However, regarding the עדים זוממין, when you cannot kill them with the death which is proscribed for them, you may kill them with any manner of death -- ודריש ליה מן קרא דובערת¹⁶ הרע מקרבך

And the תוספתא derives it from the פסוק of ובערת הרע מקרבך -

ואמאי¹⁷ הוי רוצח וגואל הדם ב' כתובין הבאים כאחד

But why can this be; since גואל הדם and גואל are גואל באין כאחד, so how can there be other cases of מיתה, where we also say that מיתה?!

מוספות answers:

ותירץ הרב רבינו יוסף דרוצח וגואל הדם הוו ב' כתובים הבאין כאחד -And ה"ר יוסף answered that indeed ב' כתובים הבאין are considered רוצה וגואל הדם - כאחד

לענין שלא נלמוד שאר מומתין מהם להמיתם אף במיתה שאינה מד' מיתות¹⁹ בית דין לענין שלא נלמוד שאר מומתין מהם להמיתם אף Regarding that we cannot derive from them concerning other capital punishments that we may kill them even with a מיתה that is not one of the ד' מיתות דר"ד; this we can do only by רוצה וגואל הדם; they may be killed in any manner whatsoever -

אבל מד׳ מיתות בית דיו פשיטא 21 נמיתם ככל חייבי מיתות:

However, it is obvious that we can kill them with one of the ד' מיתות בי"ד like all who are liable for מיתה which are killed with one of the ד' מיתות בי"ד.

SUMMARY

¹⁴ ג"ה.

 $^{^{15}}$ The אבל הזוממין שאין (instead of כל הייבי מיתות שאי וכו' (תוספתא); אבל הזוממין שאין כל הייבי מיתות שאי וכו'

¹⁷ The הגהות הב"ח amends this to read, ואמאי הא (instead of ואמאי הוי).

¹⁸ There seems to be two contradictory rulings. The גמרא states that only by רוצה and בואל הדם do we say that they may be killed in any manner (but not by other הייבי מיתות), while from the תוספתא it appears that by all הייבי (including עדים זוממין) we also rule that they may be killed in any manner! See 'Thinking it over' # 2.

¹⁹ The ד"כ are; סקילה (stoning), שריפה (burning), הרג (decapitating), and הנק (choking).

²⁰ A רוצה may be killed in any fashion (if he cannot be killed in the proscribed manner) even if it is not with one of the ד' מיתות בי"ד. All other הייבי מיתות may be killed with any of the ד' מיתות בי"ד (if they cannot be killed in the proscribed manner), but they may not be killed with a מיתה that is not one of the ד' מיתות בי"ד (since רוצה וגואל הדם are ב' כתובים הבאין כאחד (ב').

²¹ Seemingly it is obvious from the פסוק סלרבך See (however) 'Thinking it over' # 1.

מקדימין לאותה מיתה, means there is a priority to execute the עדים זוממין in the manner they wished to have the accused executed; if that cannot be accomplished they may be executed in any of the other ד' מיתות בי"ד only; as opposed to a רוצה who may be killed in any manner.

THINKING IT OVER

- 1. From where do we derive that עדים זוממין may be killed (even) not in the proscribed manner; is it from הכה חכה, 22 or from הרע מקרבך?
- 2. תוספות asks how can we derive from ובערת הרע מקרבן that we may kill (זוממים in any manner, since רוצה וגואל הדם are ב' ב' כתובין הבאין כאחד However if we derive it from another פסוק (from ובערת וגו') we are not contradicting the rule of ב' ב' since we are not deriving it from רוצה (עיר הנדחת עיר הנדחת), but rather from a separate ססוק (regarding עדים זוממין). There is seemingly no contradiction! 26

²² See footnote # 8.

²³ See footnote # 16.

²⁴ See אוצר מפרשי התלמוד # 245-7.

²⁵ See footnote # 18.

 $^{^{26}}$ See מהר"ם מהרש"א, מהר"ם and אוצר מפרשי התלמוד # 243.